

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.422/2007/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla dr. Kecskés Ákos ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Kis András ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen tag kizárása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2007. július 27. napján kelt 2.G.40.136/2007/2. számú ítélete ellen a felperes által 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 6.000 (Hatezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 1990. november 17. napján kelt társasági szerződéssel jött létre. Az alperes 1999. május 25. napjától tagja a felperesnek. A felpereshez hasonló, illetve részben a felperessel azonos tevékenységeket folytató, 2001. október 15. napján alakult **/cég neve 1/ Kft**-nek az alperes közvetlen irányítást biztosító befolyással rendelkező tagja és egyben ügyvezetője is.

A felperes a 2007. június 29. napján tartott taggyűlésen meghozott 2/2007. számú határozatával döntött arról, hogy pert indít az alperessel szemben tag kizárása iránt. A taggyűlési jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a kizárás oka, hogy az alperes saját vállalkozásában (a **/cég neve 1/ Kft**-ben) a felperesével gyakorlatilag megegyező tevékenységet folytat, így nyilvánvalóan ellenérdekeltség áll fenn a két cég között, melyet több bizonyíték is alátámaszt.

A felperes hatályos társasági szerződése a más társaságban létesítendő tagsági jogviszony, illetve ügyvezetői jogviszony vonatkozásában a tagok részére tiltó rendelkezést nem tartalmaz.

A felperes kereseti kérelmében az alperes felperesi társaságból történő kizárását kérte arra hivatkozással, hogy az alperes helyi újságokban rendszeresen hirdeti újonnan megnyíló üzletét, mely üzlet profilja, árucikkei szinte teljesen azonosak a felperesi üzlet által forgalmazott termékkörrel. Az alperes saját üzletének megnyitása előtt a felperes üzleti partnerei közül mind a beszállítói, mind a vevői partnereket ajánlataival megkereste, és ekkor nem tisztázta, hogy ő nem a felperes tagjaként, hanem ezzel ellenérdekeltségű társaság tulajdonosaként tárgyal. Hivatkozott arra is, hogy miután az alperes a felperesi társaságnak tagja, nyilvánvalóan birtokába jutnak olyan információk, amelyek a felperes üzletmenetére, üzletvitelére, vevőkörére vonatkoznak, így az alperesi tevékenység érdemben súlyosan veszélyezteti a felperes érdekeit, nevezetesen, hogy a felperes minél nagyobb profitot tudjon realizálni. Miután a két említett cég részben azonos tevékenységet folytat, ez is a veszélyhelyzetet látszik alátámasztani.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy a **/cég neve 1/ Kft** valóban végez azonos tevékenységet a felperessel, ez azonban a piacon nem veszélyezteti a felperes üzleti érdekeit, és ez nem szolgálhat alapul az alperes kizárására.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A 2006. évi IV. törvény 47. § /1/ bekezdése és 48. § /2/ bekezdése alapján megállapította, hogy a tag kizárása iránti per során csak azokat az okokat lehet érdemben vizsgálni, amelyek a tag kizárását elhatározó taggyűlési jegyzőkönyvben szerepelnek. Ezért azokat a többlet-tényállási elemeket, amelyeket a taggyűlési jegyzőkönyv nem, de a keresetlevél tartalmazott, érdemben nem vizsgálta. A taggyűlési jegyzőkönyvben felhozott ellenérdekeltség, mint kizárási ok körében kimondta, hogy önmagában az a körülmény, hogy az alperes egy másik hasonló, vagy részben azonos tevékenységet folytató gazdasági társaságnak is tagja, még nem veszélyezteti nagymértékben a felperesi társaság céljainak elérését. A társasági törvény tiltó rendelkezést több gazdasági társaságban való tagi részesedés tekintetében nem ír elő, és a felperesi társaság szerződése sem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek tiltanák a társaság tagjai számára más gazdasági társaságban való tagság szerzését, illetve vezető tisztség elfogadását. Az a körülmény pedig, hogy a felperesnek egy versenytársa - az alperes tagsága mellett működő **/cég neve 1/ Kft** - a piacon megjelent, azaz piaci versenyhelyzet jött létre, nem jelent olyan felperesi célokat veszélyeztető, vagy károkozó alperesi magatartást, amely az alperes felperesi társaságból történő kizárását megalapozná.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő helyt adást. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem megfelelően állapította meg és abból helytelen jogi következtetést vont le. A taggyűlési jegyzőkönyvben rögzítésre került minden olyan tény és adat, ami a keresetindítás alapjául szolgált, azaz az

ellenérdekeltséget partnerektől beszerzett információk és tényszerű adatok is alátámasztják. Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes társaságban maradása a felperes céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti. Az alperes felperesi tagként maradása nyilvánvalóan veszélyezteti a felperes céljának jövőbeli elérését, hiszen a hasonló tevékenységet folytató társaságban tag és ügyvezető alperes, így változatlanul birtokába jut vagy juthat olyan információknak, amelyek a felperes üzletmenetére, vevőkörére, stratégiájára vonatkoznak, ez pedig azért sérti a felperes érdekeit, mert így a versenyfeltételek nem azonosak, a **/cég neve 1/** vezetése bennfentes információk birtokában kedvező versenyfeltételeket alakíthat ki saját maga számára. Hivatkozott arra is, hogy habár a társaság szerződése tiltó rendelkezést nem tartalmaz az azonos tevékenységi kört folytató társaságban való tulajdonszerzésre, ugyanakkor a felperesi társaság ügyvezetője ügyvezetői utasításban fogalmazott meg ilyen tiltó rendelkezést. Hivatkozott továbbá arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság 2001/447. számú eseti döntésében is kifejtette, hogy a nagymértékű veszélyeztetés körében a bíróságnak mely körülményeket kell vizsgálni. Jelen ügy vizsgálatakor ezen feltételek megállapíthatók, így indokolt az alperes felperesi társaságból történő kizárása.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint egészíti ki:

A felperes társasági szerződését utoljára 2005. október 27. napján módosította. A felperesi cég ügyében el nem bírált módosítás jelenleg nincs folyamatban.

Az ítélet tábla a tényállást az elsőfokú eljárásban becsatolt egységes szerkezetű társasági szerződés, valamint a másodfokú eljárás során beszerzett cégmásolat alapján egészítette ki.

A fellebbezés **alaptalan.**

A 2006. évi IV. törvény (új Gt.) 336. § /2/ bekezdése szerint az e törvény hatályba lépése előtt a cégjegyzékbe már bejegyzett társaságok, amelyeknek a társasági szerződése e törvény eltérést nem engedő rendelkezésébe ütközik, a társasági szerződésüket legkésőbb 2008. július 1-ig kötelesek e törvény rendelkezéseihez igazítva módosítani, és eddig az időpontig azt a cégbírósághoz benyújtani. Ugyanezen jogszabályhely /3/ bekezdése szerint nem terheli a /2/ bekezdés szerinti kötelezettség azon gazdasági társaságokat, amelyek társasági szerződése - általános hivatkozásként - a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvényre utal; azon a /2/ bekezdés szerinti időponttól kezdve ezt a törvényt kell érteni. A /4/ bekezdés szerint amennyiben a társasági szerződés módosítására a /2/- /3/ bekezdés alapján nincs szükség, a gazdasági társaság e törvény rendelkezéseihez történő igazodását a cégbíróság felé bejelentéssel teljesítheti. Bejelentés, vagy a /2/ bekezdés szerinti társasági szerződésmódosítás hiányában a

törvény hatályba lépése előtt a cégjegyzékbe már bejegyzett gazdasági társaságoknak e törvényt 2008. július 1-től kell alkalmazniuk.

A fenti rendelkezéseknek megfelelően a felperesi társaságnak - a korábbi szabályozás szerint 2007. szeptember 1. napjáig, a jelenlegi szabályozás szerint 2008. július 1. napjáig - alá kell helyezkednie az új Gt. rendelkezéseinek, ami a társasági szerződés módosításának szükségességét, vagy az új Gt-nek való megfelelésről történő bejelentés tételét igényli. Addig amíg ezen vagylagos feltételek egyike nem következik be, a cégjegyzékbe már bejegyzett társaságoknak szervezetükre és működésükre az 1997. évi CXIV. törvény (régi Gt.) szabályait kell alkalmazni. A felperesi társaság létesítő okiratának módosítására 2005. október 27. napját követően nem került sor, azaz az bizonyosan megállapítható, hogy az új Gt. hatályának a felperes szerződésmódosítás útján nem helyezkedett alá. Olyan adat sem merült fel, hogy a felperes a cégbíróság felé tett bejelentés útján rendelkezett volna az új Gt-nek történő megfelelésről, így a jelenleg rendelkezésre álló adatok alapján az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott új Gt. szabályai helyett a régi Gt. szabályait kell alkalmazni a felperesi kereseti kérelem elbírálása tekintetében.

A régi Gt. 49. § /1/ bekezdése - az új Gt. elsőfokú bíróság által hivatkozott anyagi jogi szabályához hasonlóan - olyan esetben teszi lehetővé a tag ellen indított kereset alapján a tag társaságból történő kizárását, ha a tagnak a társaságban maradása, a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyezteti. A tag kizárásának konkrét okait tehát a régi Gt. sem jelölte meg taxatíve, hanem általánosságban fogalmazott meg olyan generális klauzulát, amely a tag társaságból történő kizárásához vezethet. A régi Gt. a jelenleg hatályban lévő új Gt. szabályaihoz hasonlóan rendelkezett arról is, hogy a tag kizárása iránti kereset esetén a felperes az eredetileg előterjesztett kereseti tényálláshoz képest más ténybeli indokokra a kizárási per folyamán nem térhet át (régi Gt. 50. § /2/ bekezdés). Ugyancsak a jelenleg hatályos új Gt. szabályaihoz hasonlóan a régi Gt. is előírta, hogy a perindításról szóló taggyűlési határozatot írásba kell foglalni (régi Gt. 49. § /3/ bekezdés). Más jogi alapon ugyan, de gyakorlatilag tehát ugyanazon jogi szabályokat kell - helyesen az új Gt. hatálya alá nem helyezkedett felperesi társaság esetében - vizsgálni, az alperessel szembeni tagkizárás iránti per elbírálásánál.

Helyes volt az elsőfokú bíróság érdemi álláspontja atekintetben, hogy a per során csupán a taggyűlési jegyzőkönyvbe foglalt, ellenérdekeltségben leírható kizárási okra lehetett tényállást alapítani, és e körben lehetett vizsgálni, hogy az alperes magatartása kellő súlyú veszélyeztetésnek tekinthető-e a felperesi társaság céljainak elérése tekintetében. A taggyűlési jegyzőkönyv ugyanis szűkszavúan csupán ezt a megfogalmazást tartalmazza, így utóbb a perben újabb tényeket állítani, a kizárás alapjául újabb okokat megfogalmazni nem lehet, így az helytálló volt, hogy az elsőfokú bíróság is csupán ezen tényállítás vonatkozásában vizsgálta az alperes kizárásának lehetőségét.

Abban is osztja az ítéletábra az elsőfokú bíróság véleményét, hogy miután sem a régi Gt., sem az új Gt. nem tartalmaz kizáró rendelkezéseket arra vonatkozóan, hogy egy

Gf.III.30.422/2007/7. szám

gazdasági társaság tagja egy másik gazdasági társaságban is tag legyen, vagy ott vezető tisztséget vállaljon, ilyen korlátozást pedig a felperesi társaság szerződéséből sem lehet kikövetkeztetni, így önmagában a **/cég neve 1/** Kft-ben való alperesi érdekeltség az

alperes felperesi társaságból történő kizárását nem alapozza meg. A másodfokú eljárás során a felperes arra is hivatkozott, hogy ügyvezetői utasítás viszont tiltja ilyen tagsági jogosultság szerzését, ezen tényállítás vonatkozásában azonban érvényesül a fentebb hivatkozott elv, mely szerint a tagkizárás iránti perben már az elsőfokú eljárás során sem lehet az írásba foglalt okoktól eltérően újabb okokat megjelölni. Mindezen túlmenően, ha a felperes önhibájából nem tette meg megfelelő határidőben tényállításait, úgy a Pp. 235. § /1/ bekezdésére figyelemmel új tényállításokkal a másodfokú eljárás során már nem élhet.

Egyetért az ítéletábra az elsőfokú bírósággal abban is, hogy önmagában egy azonos vagy hasonló tevékenységet folytató versenytárs piacon történő megjelenése a felperesi célok elérését nem veszélyezteti, arra ugyanis minden vállalkozásnak fel kell készülnie, hogy piaci versenyben kell gazdasági céljait elérnie, profitot szereznie. Az alperes a felperesi társaságban vezető tisztségviselői pozíciót soha nem töltött be, így olyan szenzitív, az üzletvezetéssel kapcsolatos információkhoz nem jutott hozzá, amelyeknek egy „ellenérdekeltségű”, hasonló, vagy azonos tevékenységet folytató társasághoz történő átjatszása lehetetlenítené a felperes gazdasági tevékenységét, de legalábbis céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné. Nem vezethet a tag kizárásához az sem, ha egy másik társaságban folytatott vezető tisztségviselői tevékenysége során ennek érdekeit képviseli (BH 2007/19. számú eseti döntés). Pusztán a felperesnél fennálló tagi minőség a felperes által állított versenyhátrány kialakulását és üzletmenettel kapcsolatos információk illetéktelenekhez történő eljuttatását nem alapozza meg, így alaptalan a fellebbezés arra történő hivatkozása, hogy a taggyűlési határozatban, illetve jegyzőkönyvben szereplő írásba foglalt okra hivatkozással alapos lenne az alperes felperesi társaságból történő kizárása.

A tag kizárása a tagsági jogviszony megszűnésének legdrasztikusabb eszköze, ennek alkalmazására csak végső esetben, indokoltan kerülhet sor. Ugyanakkor a tagsági jogviszony megszüntetésének egyéb módjai is ismertek. Az alperes nem zárkózott el attól, hogy a felperesi társaságtól megváljon, üzletrészét a társaságnak, vagy a társaság által megjelölt személynek értékesítse, így ha a felperesi társaság tagjai és az alperes közötti együttműködés már nem kívánatos a felperes számára, úgy lehetőség van a kizáráson kívül egyéb módon is az alperesi tagsági jogviszony megszüntetésének.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - az ítélet jogi indokainak részbeni módosítása mellett - a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítéletábra által a 32/2003.

- 6 -

(VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /3/, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított 5.000 Ft + 20 % ÁFA mértékű ügyvédi munkadíjból.

Szeged, 2007. október 15. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin

Dr. Lakatos Péter

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró